

FIDEJUSSOR (1) *sb m*

A sg fidejussora.

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Poręczyciel, odpowiedzialny za świadczenie (dług) dłużnika wobec wierzyciela [fideiussor – rękojmia Mymer¹ 35; – zastępca BartBydg; – rękojmia, zastępca Mącz 126a; Calep; rękojmia, zaręcznik – fideiussor Cn]: Ná fideiułforá, ná świádki [...] též Dilácią biorą SarnStat 772.

Synonimy: rękojmia, zastępca.

AK